

anden Kødmand i Huset end en Bjørneskinke. Og stor Løn ventede hun ikke; endnu havde hun ikke set noget til den; men de vilde vel heller ikke kaste hende paa Landevejen, naar hun ikke længer kunde gøre Gavn for Føden. De regnede desuden en Husjomfru for et Menneske der i Huset og gav nok engang gamle Ulrika en hæderlig Begravelse, hvis de da havde noget at købe en Kiste for.

„For hvem kan vide, hvordan det gaar,“ udbryder hun og tørrer sine Øjne, som al Tid var saa lette til at løbe over. „Vi skylder den onde Brugspatron Sintram Penge, og han kan tage al Ting fra os. Nu er jo rigtignok Ferdinand forlovet med den rige Anna Stjärnhök, men hun bliver ked af ham, hun bliver ked af ham. Og hvad skal der da blive af os med vore tre Køer og vore ni Heste, med vore glade unge Frøkner, som vil fare fra Bal til Bal, med vore tørre Agre, hvor der ingen Ting gror, med vor rare Ferdinand, som aldrig bliver en rigtig Mand! Hvad skal der blive af hele dette velsignede Hus, hvor alt trives undtagen Arbejdet!“

Men det blev Middag, og Husets Folk samledes. Den rare Ferdinand, Husets blide Søn, og de glade Døtre kom hjem med den laante Peberrod. Kaptejnen kom, styrket af et Bad i en Vaage i Søen og af en Jagt i Skoven. Han rev Vinduet op for at faa Luft og gav Gøstas Haand et mandigt Tryk. Og Fruen kom, klædt i Silke, med brede Kniplinger faldende ud over de hvide Hænder, som Gøsta fik Lov at kysse.

Alle hilsede Gøsta med Glæde, Spøgen kom flyvende ind i Kredsen; muntert spurgte de ham:

„Hvordan lever I paa Ekeby, hvordan lever I i det forjættede Land?“

„Det flyder med Mælk og Honning,“ svarede han saa. „Vi tømmer Bjergene for Jern og fylder vore Kældere med Vin. Agrene bærer Guld; dermed forgylder vi Livets Elendighed, og vore Skove hugger vi om for at bygge Kegelbaner og Lysthuse.“

Men Fruen sukkede og smilte ad Svaret, og over hendes Læber trængte et eneste Ord: „Poet!“

„Mange Synder har jeg paa Samvittigheden“, svarede Gøsta, „men aldrig har jeg skrevet en Linie Poesi“.

„Du er alligevel Poet, Gøsta, det Øgenavn kommer Du til at trækkes med“.